

201108327/1/V1.

Datum uitspraak: 18 juni 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 5 juli 2011 in zaak nr. 11/11674 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit, verzonden op 6 juli 2009, heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit, verzonden op 31 maart 2011, (hierna: het besluit) heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juli 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij het besluit onzorgvuldig heeft voorbereid door de vreemdeling niet in de gelegenheid te stellen de door hem overgelegde stukken, waar met verwijzing naar paragraaf B5/7.3.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: de Vc 2000) om is verzocht, in een hoorzitting nader toe te lichten alvorens opnieuw advies aan de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (hierna: de minister van EL&I) te vragen. Volgens de minister heeft de rechtbank niet onderkend dat het op de weg van de vreemdeling ligt om met stukken te onderbouwen dat hij voldoet aan het vereiste dat met de door hem beoogde arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang is gediend, welk vereiste met de uitspraak van de Afdeling van 29 september 2010 in zaak nr. 200908205/1/V2 (www.raadvanstate.nl) niet is gewijzigd. Voorts betoogt de minister dat het de vreemdeling met voormelde verwijzing voldoende duidelijk kon zijn welke stukken van belang zijn voor de beoordeling van diens aanvraag.

2.3. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een

beperking, verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige, worden verleend aan een vreemdeling, die arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van de minister een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

2.3.1. Volgens paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000, zoals die luidde ten tijde van het besluit op bezwaar en voor zover thans van belang, dient een vreemdeling voor de beoordeling van de aanvraag om advies aan de minister van Economische Zaken met gebruikmaking van het puntensysteem ten minste een volledig ondernemingsplan, eventueel aangevuld met onderliggend onderzoek dan wel analyses, referenties van kennisinstellingen, bedrijven of partijen op de markt, referenties of contacten met arbeidsmarktinstellingen, of referenties of contacten met financiële instellingen, over te leggen.

Onder het kopje "Overige stukken" is in die paragraaf vermeld dat het de verantwoordelijkheid van een vreemdeling is om zijn aanvraag te onderbouwen met stukken en aan te tonen dat hij met zijn onderneming een wezenlijke bijdrage aan de Nederlandse economie kan leveren. Voor beoordeling volgens het puntensysteem kan een vreemdeling, in aanvulling op het ondernemersplan, onder meer de overige in de betreffende paragraaf vermelde stukken overleggen.

2.3.2. De rechtbank heeft bij een uitspraak van 11 november 2010 een eerder besluit van de minister op het bezwaar van de vreemdeling vernietigd en de minister opgedragen een nieuw besluit op dat bezwaar te nemen. Naar aanleiding daarvan heeft de minister de vreemdeling bij brief, verzonden op 6 december 2010, onder verwijzing naar paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000 in de gelegenheid gesteld aanvullende stukken over te leggen ten behoeve van een door het onder de verantwoordelijkheid van de minister van EL&I werkzame Agentschap NL (hierna: het Agentschap) uit te brengen advies. De vreemdeling heeft de minister in een brief van 14 december 2010 te kennen gegeven dat nieuw beleid ter zake van het vereiste dat met de door een vreemdeling beoogde arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang is gediend ontbreekt en dat de minister ten onrechte niet heeft aangegeven welke stukken hij ter aanvulling van het reeds eerder overgelegde ondernemingsplan dient over te leggen ter beoordeling van de vraag of aan dat vereiste wordt voldaan.

2.3.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 1 september 2010 in zaak nr. 200908821/1/H1 (www.raadvanstate.nl), is in artikel 7:2 van de Awb niet een algemene verplichting opgenomen tot het opnieuw horen bij het nemen van een nieuw besluit op het bezwaar, ter voldoening aan een uitspraak van de rechtbank, waarbij het eerste besluit op bezwaar is vernietigd, maar kan het onder omstandigheden uit een oogpunt van zorgvuldigheid noodzakelijk zijn om belanghebbenden bij het nemen van een nieuw besluit op het bezwaar opnieuw te horen.

In dit geval doen zich dergelijke omstandigheden niet voor. Dat de Afdeling, onder meer bij voormelde uitspraak van 29 september 2010, het in paragraaf B5/7.3.1 van de Vc 2000 opgenomen zogeheten puntensysteem in strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol bij de

associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: het Aanvullend Protocol) heeft geacht, laat onverlet dat het in artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 opgenomen vereiste van een wezenlijk Nederlands belang niet is gewijzigd. Uit die uitspraak volgt voorts niet dat paragraaf B5/7.3.2 in strijd is met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol. Daar het aan de vreemdeling is om aan te tonen dat met de door hem beoogde arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang is gediend en de minister de vreemdeling bij brief, verzonden op 6 december 2010, in de gelegenheid heeft gesteld daartoe stukken als bedoeld in die paragraaf over te leggen, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister hem uit een oogpunt van zorgvuldigheid in de gelegenheid had dienen te stellen om opnieuw te worden gehoord. Het had de vreemdeling genoegzaam duidelijk kunnen zijn welke stukken relevant zijn voor een beoordeling van zijn aanvraag. De vreemdeling heeft voorts, ondanks daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, niet gereageerd op het advies van het Agentschap van 25 februari 2011.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. Het betoog van de vreemdeling dat een door SenterNovem uitgebracht advies van 8 juni 2009 niet zorgvuldig tot stand is gekomen en het besluit daarom niet deugdelijk is gemotiveerd faalt, reeds omdat het besluit niet op dat advies berust maar op een advies van het Agentschap van 25 februari 2011. Voor zover de vreemdeling heeft beoogd te betogen dat de minister laatstgenoemd advies ten onrechte aan het besluit ten grondslag heeft gelegd, omdat nieuw beleid ter zake van het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang ontbrak en dit vereiste niet eenduidig wordt toegepast, faalt het evenzeer. Ten tijde van belang bestond ter zake geen beleid ten aanzien van Turkse staatsburgers. Het betoog bevat geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de minister de aanvraag ten onrechte, in overeenstemming met de vóór de totstandkoming van het puntensysteem bestaande praktijk, heeft getoetst aan het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang en evenmin is daarmee aannemelijk gemaakt dat de minister inconsistent heeft gehandeld door zijn afwijzende besluit op die aanvraag te handhaven.

2.6. De vreemdeling heeft ten slotte aangevoerd dat de minister hem ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij niet beschikt over een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Volgens de vreemdeling is dit in strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol.

2.6.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2008 in zaak nr. 200409217/1-A (www.raadvanstate.nl) volgt dat van strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol geen sprake is indien aan de weigering om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als verblijfsdoel 'arbeid als zelfstandige' te verlenen niet alleen ten grondslag is

gelegd dat de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel maar tevens is onderzocht of de vreemdeling aan de vereisten voor verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking arbeid als zelfstandige voldoet. Dat is in dit geval gebeurd.

De beroepsgrond faalt.

2.7. Het inleidende beroep van de vreemdeling is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 juli 2011 in zaak nr. 11/11674;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

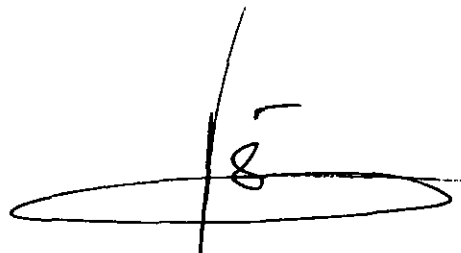
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2012

412-701.

Verzonden: 18 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser